

som er kommet op fra Folketinget. — Jeg har i dette Øjeblik ikke mere at tilføje. Jeg frygter for, at jeg har glemt nogle Punkter, og maa altsaa forbeholde mig at faa Lov til at udtale mig senere, idet jeg haaber, at det høje Ting vil tilgive mig, at jeg saa længe har laagt Beslag paa dets Tid i en Sag, som ligger mig ganske overordentlig varmt paa Hjerte, og som jeg tillader mig at tro, at det høje Ting ifølge Sagens Natur ikke kan se saa skarpt paa, som jeg gør.

Stilling: Ligesom Handelsstanden har selvstændig ogsaa Haandværksstanden og de industridrivende med stor Spænding imødeset Røstningen af Frihavnsspørgsmaalet. Den danske Industri har troet, at der derved vilde stables yderligere gode Betingelser for dens Udvikling, større Virksomheder, lettere Affætning og større Kortjeneste for vort Samfund i sin Helhed. Selvfølgelig har Industrien ikke været blind for, at der rummes en Fare ved, at Udlandet paa en Maade kommer den saa nær paa Livet, som Tilfældet bliver med en Frihavn ved Kjøbenhavn; men man har i den Paragraf, som min ærede Side-mand (H. Hansen) omtalte, § 11, set en Sikkerhedsventil, saa man tænkte sig, at derved var Industrien, som udøves i den øvrige Del af Landet, dog til Dels beskyttet. Desværre har det høje Ting hørt, at Folketingsudvalget har forandret denne Bestemmelse og forandret den paa en saadan Maade, at den ikke blot ikke har udvidet den Ret, som den højtærede Indenrigsminister havde i Henhold til § 11, men ligesom bortkastet den Ret og i Stedet for nævnt nogle enkelte Fabrikationer, hvilket, som min ærede Sidemand paapegede, er aldeles utilstrækkeligt til, at Industrien i sin Helhed kunde være beskyttet. Beklages maa det naturligvis i højeste Grad, at vor Toldlov, som det lader, ikke kommer igennem; den har mange Skavanter, og selv om den kom igennem, vilde der dog være Skavanter ved den, som vilde gøre, at, om den blev godt gennemstuderet, vilde driftige Folk nok finde svage Punkter, hvorved de vilde være i Stand til paa Frihavns territoriet at anlægge saadanne Virksomheder, hvorved de vilde ødelegge og umuliggøre lignende Virksomheder omkring i Landet. Det er selvfølgelig, som Folketingsudvalget har affattet denne Paragraf, ligesom umuliggjort for en Mængde Industrier og Haandværk allerede nu at bestaa, saafremt dette maatte blive til Lov. Jeg vil tillade mig, for at supplere yderligere de Udtalelser med et Par Eksempler, at ophjse det høje Ting om,

at f. Eks. naadlet Fodtøj, som allerede nu indføres i store Mængder, vilde i Fremtiden, saafremt der bliver anlagt en Fabrik for Tilvirkning af saadant Fodtøj paa Frihavns territoriet, ligesom umuliggøre Udvælsen af Stomagerhaandværket i den øvrige Del af Landet. Jeg maa som Eksempel anføre, at f. Eks. af 12 Par Herrefjederstøvler med Skifter af Gedefkind, er Tolden 16 Skilling Bundet, altsaa skal der deraf svares 2 Kr. 12 Ø. i Told. Tolden af det raa Materiale, der bruges dertil, udgør imidlertid 2 Kr. 46 Ø., saaledes at der bliver en Bestyttelse af færdigst Arbejde paa ikke mindre end 34 Øre. Et andet Eksempel er, at et Dusin nedfaldende Skipper koster i Told 12 Skilling plus 50 pCt. pr. Bund, det bliver 16½ Ø. Naastofferne skulle i Told svare 21 Ø., altsaa Bestyttelsen paa Indførslen af de færdige Skipper bliver 4½ Ø. Paa lignende Maade er det med Stræderarbejdet, Herrefkonfektionsarbejdet. Man kan tænke sig en Stræder indrette et Tilskærerværksted ude paa Frihavns territoriet; han kan tilskære alle mulige Klædningsstykker derude, og indføre dem i usærdig Tilstand; Affaldet indføres senere som Affald, altsaa toldfrit. Som Følge deraf har han en meget stor Begunstigelse fremfor den, der arbejder i Kjøbenhavn, for at nævne det, som ligger nærmest. Paa lignende Maade kan jeg nævne som Eksempler Sæbefabrikationen, Træfodtøjsarbejder og Symaskinefabrikationen, ikke at tale om Skibsbyggeriet. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med Opregning af flere Eksempler, thi allerede heraf kan det høje Ting se, at der rummes en meget stor Fare heri. Jeg vil i fuld Tillidning til min ærede Nabo (H. Hansen) Udtalelser haabe, at den ærede Indenrigsminister maa kunne indgaa paa en Udbring saaledes, at den danske Industri vil beskyttes paa en tilstrækkelig Maade derved. Det forekommer mig imidlertid ikke, at § 12 i sig selv er tilstrækkelig, og jeg vil tillade mig at foreslaa, at Paragraffen kommer til at lyde omtrent saaledes: „Tilladelse til Anlæg paa Frihavns territoriet meddeles i hvert enkelt Tilfælde af Indenrigsministeren, efter at Toldbestyrelsens Erklæring er indhentet, og Tilladelsen bliver at nægte, hvis den paaagældende Virksomhed efter den bestaaende Toldlovgivning i væsentlig Grad har gunstigere Betingelser for Affætningen af sit Fabrikata her i Riget end den tilsvarende Virksomhed paa Toldterritoriet“. Uden en saadan Regel vil den danske Industri og det danske Haandværk blive i høj Grad forurettet.